

Vi vil ikke arbejde sammen med uorganiserede

Vi har retten til at organisere os og føre kollektive forhandlinger

I den sidste uges tid har der været stor drama i medierne og blandt borgerlige politikere. Årsagen er at bagagefolkene i lufthavnen ikke vil arbejde sammen med en vikar, hvis han ikke vil være medlem af 3F og deres klub.

Luften har været fyldt med påstande om Grundloven bliver brudt, vikaren har mistet sine frihedsrettigheder, 3F skal sætte bagagefolkene på plads og meget andet er blevet sagt.

Først vil vi understrege at selvfølgelig er der ikke nogen der skal trues, når de er på arbejde - vikarer, ingeniører eller hvad de nu måtte være.

Men vi har et stærkt behov for at understrege at vi godt kan forstå at kollegerne i lufthavnen ikke vil arbejde sammen med en kollega, hvis han ikke vil være en del af fællesskabet.

Kollegerne i lufthavnen har gennem mange år investeret i en god uddannelse, en fornuftig løn og et godt arbejdsmiljø. Det har resulteret i en god arbejdsplads, som samtidig betyder at bagagehåndteringen i lufthavnen er effektiv og får ros – ja faktisk er lufthavnen i 13 tilfælde ud af 15 blevet kåret til Europa's mest effektive lufthavn.

Lufthavnsarbejdernes investering i en god arbejdsplads skal ikke ødelægges af en usolidarisk kollega.

Hvad er så det med Grundloven?

Det danske arbejdsmarked er selvfølgelig omfattet af dansk lovgivning – det er der ingen tvivl om. Men det danske arbejdsmarked er først og fremmest reguleret gennem den danske model. Det betyder at Danmark med september-forliget i 1899 fik en grundlov for arbejdsmarkedet. Arbejdsgiverne fik ret og pligt til at lede arbejdet og lønmodtagerne fik ret til kollektive overenskomster, som dækker hele arbejdsmarkedet.

Princippet om retten til at organisere sig og retten til at føre kollektive forhandlinger blev slået fast i 1955, da Danmark tilsluttede sig ILO-konvention nr. 98. ILO er den internationale arbejdersammenslutning under FN-systemet.

Op gennem tiden har der så været en række konflikter, når kolleger ikke vil organisere sig. De vil gerne nyde godt af den kollektive overenskomst, som fagforeningen og lokalklubben har forhandlet, men de vil ikke betale til fællesskabet. De vil gerne have et godt arbejdsmiljø og en god løn, men vil ikke betale til det fællesskab, som sikrer disse rettigheder og de vil ikke betale til det fællesskab, som tvinger arbejdsgiveren til at overholde overenskomsten.

Når en ingeniør er medlem af IDA, så får han jo hjælp til kurser og jobformidling inden for sit fag. Men IDA kan ikke hjælpe ham, hvis han får problemer, når han slæber bagage. 3F kan hjælpe ham og derfor skal han selvfølgelig være medlem af 3F.

Vores overenskomster sikrer os gode løn og arbejdsforhold – det skal enkeltpersoner og andre som vil føre en ideologisk kamp på vores gode arbejdspladser ikke have lov at ødelægge.

De gode løn og arbejdsforhold sikrer at vi betaler skat og yder til velfærdssamfundet - det skal enkeltpersoner eller andre, som vil føre en ideologisk kamp ikke have lov at ødelægge.

Den danske model sikrer faktisk ro på arbejdsmarkedet. I Syd-europa, hvor man har 4 – 5 forskellige fagbevægelser ved man aldrig, hvornår der er strejker eller aktioner og samfundet har ikke redskaber til at regulere arbejdsmarkedet.

Vi har den danske model, som gennem mere end 100 år har givet et velreguleret arbejdsmarked - det skal enkeltpersoner eller andre, som vil føre en ideologisk kamp ikke have lov at ødelægge.

Så vi kan godt forstå at bagagefolkene i lufthavnen ikke vil arbejde sammen med en kollega, som vil nyde uden at yde.

På vegne af Stilladsarbejdernes Brancheklub af 1920, John Ekebjærg-Jakobsen

For yderligere oplysninger, ring til;

Thomas på 2160 3150, Kim på 4073 4652, Mikkel på 2962 0905 eller John på 4018 6384